

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.749/2022/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A kérelmező:

kérelmező (cím)

A kérelmező képviselője:

Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd)

A kérelmezett:

kérelmezett (cím2)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Czeglédi Ádám Sándor ügyvéd (cím3)

Az ügy tárgya:

Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.131/2022/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 1.Pk.21.042/2021/31.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ügy tényállása

[1] A kérelmező a „név” színes, ábrás megjelölés lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás 35. osztályba tartozó célzott marketing, hirdetési reklámszolgáltatások, online hirdetési tevékenység, számítógépes hálózaton, rádiós reklámozás, reklámanyagok terjesztése, reklámfilmek készítése, szabadtéri reklámozás, hirdetés szolgáltatások, a 41. osztályba tartozó konferenciák szervezése és lebonyolítása, kongresszusok szervezése és lebonyolítása, online elérhető elektronikus publikációk, nem letölthető, nem reklámcélú szövegek publikálása, szimpóziumok szervezése és lebonyolítása, valamint a 45. osztályba tartozó online közösségi hálózatok szolgáltatásai, politikai összejövetelek szervezése szolgáltatások vonatkozásában.

[2] A kérelmezett felszólalást nyújtott be a megjelölés lajstromozásával szemben, hivatkozva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 5. § (1) bekezdés *b*) pontjában rögzített szerzői jogára.

[3] A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) 14. sorszámú határozatával – a felszólalást alaposnak találva – a védjegybejelentést elutasította.

[4] A határozat ellen a kérelmező megváltoztatás iránti kérelmet nyújtott be, amelyben elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a bejelentett megjelölés védjegyként történő lajstromozását, másodlagosan a Hivatal határozatának hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a Hivatal alaptalanul és bizonyítékok nélkül állapította meg, hogy a bejelentés tárgya szerzői jogi védelemben részesítendő mű, amelynek eldöntése szakértői kérdés. Érvelése szerint a szóösszetételt a kérelmező találta ki, a logót pedig a kérelmező elképzelésének és leírásának megfelelően készítette el a kérelmezett. Hivatkozott arra, hogy a megjelölést évek óta használja, amely ellen a kérelmezett nem emelt kifogást.

[5] A kérelmezett ellenkérelmében a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[6] Az elsőfokú bíróság végzésével a Hivatal 14. sorszámú határozatát megváltoztatta, és elrendelte a „név” színes, ábrás megjelölés lajstromozását.

[7] A kérelmezett fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 8.Pkf.25.019/2021/3. számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte eljárási szabálysértés miatt, előírva számára, hogy folytasson le az érdemi tárgyalási szakban szakértői bizonyítást, mivel a kérelmezett csak ennek útján tudja bizonyítani, hogy művei szerzői jogi oltalom alatt állnak és így alappal léphet fel a lajstromozással szemben a Vt. 5. § (1) bekezdés *b*) pontjára hivatkozással.

[8] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság végzésével a Hivatal 14. sorszámú határozatát megváltoztatta, és elrendelte a „név” színes, ábrás megjelölés lajstromozását.

[9] A kérelmezett fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A felülvizsgálat engedélyezése iránt kérelem

[10] A jogerős végzés ellen a kérelmezett felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, és a kérelmezőnek a Hivatal 14. sorszámú határozata megváltoztatása iránt előterjesztett kérelmének elutasítását. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § és 279. § (1) bekezdését, valamint a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 42. § (3) bekezdését jelölte meg.

[11] A felülvizsgálat engedélyezését is kérte, elsősorban a Pp. 409. § (3) bekezdésére hivatkozással.

[12] Előadta, hogy a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett, Pfv.IV.22.330/2016/5. számú, a Kúriai Döntések, Bírósági Határozatok című folyóiratban BH 2017.10.341 számon megjelent határozatában egyfelől megerősítette azt a joggyakorlatot, hogy bár az Szjt. 45. § (1) bekezdésében előírt írásbeliség követelményének nem megfelelően szóban vagy ráutaló magatartással kötött felhasználási szerződés és a felhasználási engedély ilyen módon történő megszerzése érvénytelen, mégis, ha a felhasználás a felek akaratával egyezően ténylegesen megtörtént, az érvénytelen szerződés a határozathozatalig hatályossá nyilvánítható, és a felek jogviszonya az így hatályossá nyilvánított szerződés alapján ítéltető meg. Hivatkozása szerint a Kúria határozatában azt is rögzítette, hogy a fenti jogelv alkalmazása során is figyelemmel kell lenni a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 207. § (1) bekezdésében, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:8. § (1) bekezdésében rögzített, a nyilatkozási elvet megelőző, az Szjt. 42. § (3) bekezdésében előírt, a szerző számára kedvezőbb értelmezés követelményére.

[13] Kifejtette, hogy az adott ügyben a bíróságok a pártlogónak mint szerzői műnek a kérelmező által történt tényleges felhasználására figyelemmel érvényesen létrejöttek tekintették ugyan a felek között a pártlogó elkészültekor, tehát 2014. novemberében keletkezett azon szerződést, amellyel a kérelmező felhasználási jogokat szerzett a pártlogó politikai tevékenység körében történő felhasználása körében; ugyanakkor a Kúria hivatkozott határozatában foglaltaktól eltérően a bíróságok figyelmen kívül hagyták a szerződés tartalmának megállapítása és értelmezése során az Szjt. 42. § (3) bekezdését, és a szerződést a tartalmával kapcsolatos bizonytalanságok ellenére a szerző számára kedvezőtlenebb módon értelmezték.

[14] Érvelése szerint az eljáró bíróságok által elfoglalt álláspont teljesen ellentétes a Kúria hivatkozott határozatában foglaltakkal: az adott ügyre éppen az a jellemző, hogy nem álltak rendelkezésre a felek között a pártlogó felhasználására vonatkozó szerződés pontos tartalmát egyértelműen meghatározó, alátámasztó bizonyítékok, hanem a bíróságok csupán közvetett körülményekből próbálták megállapítani a felek közötti szerződéses tartalmat. Rámutatott: a bíróságoknak a Kúria határozatában foglaltakkal összhangban kifejezetten alkalmazniuk kellett volna az Szjt. 42. § (3) bekezdését, amelyre figyelemmel meg kellett volna állapítaniuk, hogy a szerzői jogi jogosult számára kedvezőbb értelmezés egyértelműen az,

hogy a felek közötti szerződés nem a vagyoni jogok átruházására, hanem csupán a felhasználási jogok engedésére irányul, a felhasználási engedély terjedelme pedig – erre irányuló kifejezett szerződéses rendelkezés hiányában – nem terjed ki a védjegy bejelentése során való felhasználásra. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a pártlogó 2016-ban történt védjegybejelentés során a kérelmezett ráutaló magatartásával adott felhasználási engedély terjedelmét is a Kúria határozatában foglaltakkal ellentétesen, az Szjt. 42. § (3) bekezdés figyelmen kívül hagyásával értelmezték. Ezt azzal indokolta, hogy a Kúria határozatában foglaltakkal teljesen szembe helyezkedve és az Szjt. 42. § (3) bekezdésébe ütköző módon nem a szerző számára kedvezőbb értelmezést alkalmazták, vagyis azt, hogy a felhasználási engedély csak egyszeri védjegybejelentésre vonatkozott, hanem a szerző (szerzői jogi jogosult) számára kedvezőtlen értelmezéssel úgy tekintették, hogy a felhasználási engedély alapján a kérelmező a jövőben is akárhányszor és bármilyen védjegybejelentésben felhasználhatja a pártlogót, és a felhasználási engedély kiterjed a későbbi, módosított pártlogókra is.

[15] A felülvizsgálat engedélyezését másodsorban a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára alapítottan kérte.

[16] Jogkérdésként azt jelölte meg, hogy a szerzői műnek egy konkrét védjegybejelentés során való felhasználására ráutaló magatartással adott, tartalmában és terjedelmében pontosan írásban nem azonosított felhasználási engedély értelmezhető-e akként, hogy azzal a felhasználó a szerzői műnek bármilyen későbbi, további védjegybejelentés során történő felhasználásához is hozzájárult.

[17] Nézete szerint az adott ügyben felmerült jogkérdés a teljes hazai reklám- és grafikus szakmát érinti, ami megalapozza annak felülvizsgálatra okot adó társadalmi jelentőségét. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok jogértelmezése alapvetően ássa alá ezen vállalkozások jogos gazdasági érdekeit, ugyanis az említett jogértelmezés azzal a következménnyel jár, hogy a grafikai alkotást szolgáltató vállalkozó egy határozatlan, pontatlan és homályos tartalmú, ráutaló magatartással adott felhasználási engedéllyel véglegesen elveszítheti az adott szerzői mű védjegybejelentése feletti rendelkezési jogát és az ilyen felhasználásért járó jogdíj bevételezésének lehetőségét.

[18] Hivatkozása szerint a jogkérdést érintően az ügy érdemére kiható jogszabálysértés történt, amely indokolja a jogerős végzés felülvizsgálatát, az ugyanis sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését és az Szjt. 42. § (3) bekezdését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben.

[20] A felülvizsgálat a fentiek miatt az adott esetben kizárt volt, ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elöterjesztése nem volt mellőzhető.

[21] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[22] A kérelmezett a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (3) bekezdésére és a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára alapítottan kérte.

[23] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet elsősorban abból a szempontból vizsgálta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér-e a kérelmezett által megjelölt

közzétett kúriai határozattól, tekintettel arra, hogy ebben az esetben – eltérően a kivételes engedélyezés további okaitól – a kérelem teljesíthetősége nem mérlegelhető, a Kúria köteles a felülvizsgálatot engedélyezni.

[24] A Pp. 409. § (3) bekezdése szerint a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[25] A Kúria Polgári Kollégiumának a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 5. pontja szerint a Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdés alapján a közzétett határozatától jogkérdésben eltérő jogerős ítélet miatt a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a BHGY-ben 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. Az eltérő jogértelmezés tárgya a jogerős ítélet által felvetett, jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amely a jogerős ítélettel megsértett jogszabály rendelkezésének az értelmezésével, az alkalmazott norma alapvető tartalmával, az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze (Kúria Gfv.VI.30.433/2021/2.).

[26] A Kúriának annak megítéléshez, hogy mikor áll fenn az ügyek közötti jogkérdésben való eltérés, mindig esetről esetre kell vizsgálnia a megjelölt határozatokat. Az eltérés ugyanis nem ténybeli, hanem azonos jogkérdést feltételezve, az adott ügyben alkalmazott jogszabály eltérő értelmezését jelenti.

[27] A kérelmezett tévesen hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati kérelmével támadott jogerős végzés a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében hivatkozott kúriai határozattól jogkérdésben eltér. A jogerős végzés nem tért el a kérelmezett által megjelölt jogkérdésben az általa hivatkozott kúriai határozattól, mivel a Kúria eltérő jogkérdést bírált el. A Kúria a megjelölt határozatában nem az Szjt. 42. § (3) bekezdésében foglaltakat vizsgálta. Abban a jogkérdésben foglalt állást, hogy nem lehet a felhasználási engedély átruházásának – a jogsértés megállapítását kizáró – engedélyezésére vonatkozó szerződéses szándék meglétét ráutaló magatartással megállapítani, és ennek alapján az alaki hibás érvénytelen szerződést hatályossá nyilvánítani, ha a felek ellentmondó nyilatkozatai, és a körülmények alapján a megállapodás tartalma egyértelműen nem tárható fel. A Kúria a határozatának indokolásában csak hivatkozott az Szjt. 42. § (3) bekezdésére, abban az összefüggésben, hogy az alaki okból semmis felhasználási szerződés érvénytelenségének kiküszöbölése során figyelemmel kell lenni az Szjt. azon rendelkezésére, amely szerint, ha a felhasználási szerződés tartalma értelmezésre szorul, a szerző számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Az utóbbi jogszabályhelyhez azonban nem fűzött hozzá külön magyarázatot, még általánosítható jogértelmezést sem adott azzal kapcsolatban.

[28] A kérelmezett kérelme alapján nem állapítható meg az engedélyezéshez szükséges követelménynek a fennállása, mivel a megjelölt kúriai határozatból kiragadott mondat, az Szjt. 42. § (3) bekezdésének az idézése ehhez nem elegendő. Ha a felülvizsgálattal támadott határozat nem tartalmaz jogértelmezést abban a jogkérdésben, amelyre a felülvizsgálatot kérő fél az engedélyezési okot alapítja, akkor fel sem merülhet annak lehetősége, hogy a Kúria a saját közzétett határozatától való eltérést vizsgálja (Kúria Pfv.I.21.312/2020/3., megjelent: BH2021.165.).

[29] A Pp. 409. § (3) bekezdése kifejezetten jogkérdésben való eltérés esetére teszi lehetővé a felülvizsgálatot, azonban a kérelmezett nem jog-, hanem mérlegelési kérdésben kifogásolta a bíróságok eljárását.

[30] A Kúria rámutat továbbá: a jogszabályoknak meg nem felelés a felülvizsgálati kérelem vizsgálata során értékelhető.

[31] A fent leírtak szerint a kérelmezett által megjelölt közzétett határozatában a Kúria nem fejtett ki a jogerős végzésben vizsgált jogkérdéstől eltérő álláspontot, ennél fogva a Pp. 409. § (3) bekezdésben meghatározott, mérlegelést nem tűrő engedélyezési ok nem állt fenn.

[32] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt követelmények sem teljesülnek.

[33] A kérelmezett másodsorban a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt tartotta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését.

[34] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[35] A PK vélemény 3. pontja értelmében a Kúria **a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel a felülvizsgálatot különösen akkor engedélyezi, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti.** „Társadalmi jelentősége” van az olyan jogkérdéseknek, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet.

[36] A kérelmezett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem felel meg a fent ismertetett követelményeknek, a megjelölt indokok nem alkalmasak a felülvizsgálat engedélyezésére. A kérelmezett érvelésével szemben az általa megfogalmazott jogkérdés társadalmi jelentősége nem számottevő, a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon nem érinti.

[37] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

Alkalmazott jogszabályok

[38] 2016. évi CXXX. törvény 408. § (2) bekezdés, 409. § (2) bekezdés *b)* pont, 409. § (3) bekezdés, 411. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[39] Nincs helye a felülvizsgálat engedélyezésének a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt, ha a jogerős határozat nem azt a jogkérdést bírálta el, mint a Kúria hivatkozott határozata.

[40] Ha a fél által megfogalmazott jogkérdés társadalmi jelentősége nem számottevő, a felülvizsgálat ebből az okból sem engedélyezhető.

Záró rész

[41] Az eredménytelen felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemre tekintettel a kérelmezett viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja szerint előzetesen megfizetett eljárási illetéket.

[42] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. szeptember 14.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró